

KARMNY (16) *ai*

a pochylone.

sg m N kårmný (3). *♦ L* kårmnym (1). *♦ f N* kårmnå (1). *♦ pl N m an* kårmné (3); -é (2), -(e) (1). *subst* kårmn(e) (2). *♦ G* kårmných (2). *♦ A m an* kårmné (2); -é (1), -(e) (1). *subst* kårmn(e) (1). *♦ I m* kårmn(e)mi (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w.

O zwierzętach: żywiony, by uzyskać duży przyrost wagi; tuczny, tuczony; altilis Mącz, Cn; auctus hordeo, far(c)tilis, ad saginam idoneus, cum diligentia nutritus, opimus, pascualis, pastus, saginarius, saginatus Cn (16): Otom nágothował obiad moy/ woły moje y karmne rzeczy fą pobite/ [...] Podzcie ná wefele. *BibRadz Matth 22/4; Altilis gallina, Karmna álbo/ vtuczona kokofz. Mącz 7a, 7a; WujNT Matth 22/4.*

Wyrażenia: »wieprz, świnia karmna(-y)« = *altilis a. pastus aper a. porcus, saginatus porcus Cn* [szyk 3 : 2] (4 : 1): Nátychmiał do łtáyniey bieżał. Gdzie karmny wieprz támo leżał: Nożem mu nogę vrzázał *BierEz C2v; ZapWar 1532 nr 2472; GostGosp 167; KlonWor 19.*

»woł karmny« = *bos saginatus PolAnt, Cn; opimus a. saginarius bos Cn* [szyk 4 : 3] (7): *ZapWar 1532 nr 2472;* Lepfza iełt biełiáda leđa o źiołku ogrodnym kędy iełt miłofć/ á niżli o karmnym wole kędy iełt nienawić. *BibRadz Prov 15/17; Niech mu namężnieyźego tu ná plác przywioda/ Iuź ia zá niego ręczę iże go pochodzi/ Chociaż mowifz że czerłtwo by karmny woł chodzi. PaprPan X4v, B3; SarnStat 1132, 1232, 1234.*

Szereg: »trawny i karmny« (2): á ziemią drógámi łtáreimi y zwyczáynéimi woły trawné y karmné wolno iśdź máią *SarnStat 1132 [idem] 1234.*

Iron. (1):

Wyrażenie: »wieprz karmny« (1): Sámi też Turcy niektórych Chrześcijánów kocháną piełzczotę y rołkołfzy ták dobrze wiedzą/ iż ilekroć z nimi bitwę łtoczyć myślą/ powiedáią że łię z wieprzámi karmnemi [*cum porcis saginatis*] potykáć máią. *ModrzBaz 118.*

Synonim: tuczony.

ZCh